

КРИВИЧНО ДЕЛО ПРОНЕВЕРЕ ИЗ ЧЛАНА 364. КЗ

За постојање кривичног дела проневера из чл. 364. КЗ потребно је да се на основу изведених доказа утврди да је радњом окривљеног остварен и субјективни елемент овог кривичног дела а то је намера да се присвајањем новца, хартије од вредности или друге покретне ствари које су му поверене у служби или на раду у државном органу, предузећу, установи или другом субјекту или радњи себи или другом прибави противправна имовинска корист.

Из образложења:

Ожалбеном пресудом Први основни суд у Београду је окривљеног применом одредбе чл. 355. тачка 2. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело проневера из чл. 364. ст. 2. у вези ст. 1. КЗ.

Одредбом чл. 364. ст. 1. КЗ је предвиђено да ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист, присвоји новац, хартију од вредности или друге покретне ствари, које су му поверене у служби или на раду у државном органу, предузећу, установи или другом субјекту или радњи.

Кривично дело је и по оцени Апелационог суда свршено присвајањем новца, хартије од вредности или других покретних ствари, а присвајањем се сматра остварење могућности каснијег коришћења те ствари, које може бити извршено на различите начине (па и на начин на који је то учинио овде окривљени), али то присвајање, сходно одредби овог члана треба да буде извршено у намери да учинилац себи или другом прибави противправну имовинску корист, па с обзиром на то, свако присвајање не мора се сматрати кривичним делом проневере, већ је суд дужан да у сваком конкретном случају утврђује и постојање намере да се себи или другом прибави противправна имовинска корист предузетом радњом присвајања новца, хартије од вредности или друге покретне ствари.

У конкретном случају, на основу изведених доказа, не може се утврдити постојање те намере, с обзиром пре свега на чињеницу да из изреке пресуде произилази да је вредност предметног агрегата 12.515 евра или у динарској противвредности 960.000,00 динара, а вредност уговореног посла између окривљеног и оштећеног је 100.000,00 динара односно 210.490,00 динара, како то окривљени исказује. Затим, из одбране окривљеног се утврђује да се агрегат налази код њега, покривен одговарајућим фолијама, што значи да га није отуђио и из тога наплатио своје потраживање, већ чека, како се брани у овом поступку, да се заврши суђење пред Трговинским судом у Београду и то по његовој тужби, па се тиме закључује да је он овај агрегат задржао као обезбеђење плаћања а не у намери да његовим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист.

Сходно томе, правилан је закључак првостепеног суда да у конкретном случају нема доказа за постојање субјективног елемента бића кривичног дела проневера из чл. 364. ст. 2. КЗ, односно нема доказа да је окривљени предметни агрегат присвојио у намери да тиме себи прибави противправну имовинску корист, па је на основу правилно утврђеног чињеничног стања и правилне примене закона првостепени суд у овој кривично-правној ствари правилно одлучио да донесе ослобађајућу пресуду применом одредбе чл. 355. ст. 2. КЗ, чиме се закључује да су жалбени наводи тужиоца неосновани.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 788/11 од 04. августа 2011. године и пресуда Првог основног суда у Београду К. бр. 2847/10)

Аутор сентенце: Нада Хаџи - Перић, судија Апелационог суда у Београду